

ARTHUR ADELL

* 25 mars 1894

† 24 november 1962

På LPS-konvent
T.v. dr. Adell, t.h. docent Holte

Arthur Adell in memoriam

När LPS 1961 firade sitt tjuugoårsjubileum, ägnades en stor del av hyllningarna åt Arthur Adell. Med all rätt: LPS och Arthur Adell var så gott som synonymer.

Arthur Adells oförmodade bortgång var ett hårt slag inte bara för Sällskapet utan för hela den svenska kyrkan och i synnerhet för hennes liturgiska forskning och kyrkomusikaliska strävanden.

Arthur Adell kunde om sin livsgärning ha använt de gammaltestamentliga orden: Nitälskan för ditt hus har förtärt mig. Omsorgen om kyrkans gudstjänstliv i dess skiftande former var hans livs huvudlinje, som han fullföljde med en sträng konsekvens. Men hans vida orientering gjorde, att han därvid aldrig blev den ensidige fanatikern. Hans djupa liturgiska vetande parades med en estetiskt-kulturell orientering, en vid musikalisk kunnighet, ett gott litterärt handlag och en allvarlig omsorg om predikans funktion i gudstjänsten. På ett fint sätt samlas åtskilligt av detta i hans prästmötesavhandling, *I Guds rika hus*.

Adells särskilda kraftutveckling föll inom den liturgiska-kyrkomusikaliska forskningen. Det blev hans uppgift att föra vidare och fördjupa de insatser, som på detta område gjorts av sådana forskare som Rodhe, Norlind och Fransén. Delvis skedde detta i samverkan med Knut Peters och andra. En mogen frukt av

Adells forskning är hans mönstergilla edition av Hög- och Bjuråkerhandskrifterna. LPS:s imponerande urkundserie är i det väsentliga ett resultat av Adells framsynta planerande. Att tidskriften *Svenskt Gudstjänstliv* genom åren kunnat hålla sin höga vetenskapliga standard är ett annat bevis på Adells kringsyn och förmåga att stimulera medarbetare.

Den märkligaste bedriften, vetenskapligt och praktiskt, är emellertid tillkomsten av den svenska tidegården i dess moderna gestalt. Tillsammans med Knut Peters gjordes under decennier de mödosamma och noggranna förstudier, som är nödvändiga för att ett sådant jättearbete skall kunna komma till stånd. Efter Peters bortgång fullbordade Adell verket — ett sannskyldigt magnum opus. Att den svenska kyrkan i dag äger en tidegård i en textligt och musikaliskt ovanligt ren form är Adells förtjänst.

Arthur Adell rycktes bort mitt under en aktiv emeritustid, mitt i ett rikt forskningsarbete. Mänskligt att döma hade han ännu mycket att ge. Han hade vid sin bortgång lagt sista handen vid ett arbete om gregorikanikens teori och praxis — hans testamente till dem, som nu bär ansvaret att föra hans verk vidare.

I djup tacksamhet och vördnad står Sveriges kyrka inför Arthur Adells minne.

Pehr Edwall